

Bilag I.

Til Landstingets Udvalg angaaende Ændringer i Lov om Værgeraadforsorg og Lov om Tilsyn med Børn.

Børnesagens Fællesraad tillader sig ærbødigst at henvende sig til det ærede Udvalg med Anmodning om, at de af os nedenfor fremsatte Synspunkter og Forslag maa blive taget under velvillig Overvejelse under Behandlingen af Forslagene om Ændringer i Loven om Værgeraadforsorg og om Tilsyn med Børn.

Med stor Tilfredshed har Fællesraadet erfaret, at de nævnte Lovforslag er fremsat i Rigsdagen, vi anser det for en Nødvendighed, at der foretages Ændringer i Bestemmelserne om Oprettelse og Drift af ikke anerkendte Børnehjem og Optagelseshjem m. v., hvis der ikke skal ske uoprettelig Skade, og vi anser Forslaget om, at Ordene „sædeligt fordærvede“ om Børn, der anbringes i visse Arter af Opdragelseshjem, udgaar af Loven, for et Fremskridt, der vil betyde ikke saa lidt for disse Hjem og navnlig for deres Børn.

Fællesraadet erkender, at de forelagte Forslag betyder et Fremskridt i Forhold til den nuværende Tilstand, men skal dog anbefale, at man gaar et Skridt videre, og tillader sig derfor nedenfor at foreslaa nogle Ændringer.

Vi vilde anse det for bedst, om Tilladelse til Oprettelse af nye, ikke anerkendte Børnehjem, Optagelseshjem o. lign. skulde gives af en overordnet Myndighed — Socialministeriet efter Indstilling af Overinspektøren for Opdragelseshjemmene.

Ved at lade de stedlige Myndigheder afgøre, om et saadant Hjem maa oprettes, er der bl. a. den Fare, at der kan blive oprettet unødvendigt mange af den Slags Hjem, hvilket af forskellige Grunde ikke vil være heldigt. En Myndighed, som har Oversigt over de herhenhørende Forhold, vil altid tage dette i Betragtning, saaledes som det har vist sig, at Socialministeriet gør, naar det gælder Anerkendelse af ny Institution for Børneforsorg.

Lovforslaget har imidlertid henlagt Afgørelsen til de stedlige Myndigheder, og af de Udtalelser, som fremkom ved Sagens 1ste Behandling i Landstinget, synes det at fremgaa, at der ikke i Tinget er Stemning for at lægge Afgørelsen i en overordnet Myndigheds Haand.

Skal en stedlig Myndighed træffe Afgørelsen, maa Fællesraadet tilraade, at denne Myndighed bliver Værgeraadet.

Hvis Plejebørnstilsynet skal give Tilladelsen, vil dette medføre nogle uheldige Forhold, som vi skal tillade os at henlede Opmærksomheden paa.

1. Tilsynsmyndigheden, som i de fleste Tilfælde er Kommunalbestyrelsen, skal give Tilladelsen, eventuelt tage den tilbage, men det er en anden Myndighed, Værgeraadet, som fører Tilsyn med Hjemmet.
2. Tilsynslovens § 6, 4de Stykke, bestemmer, at Plejetilladelsen skal gives skriftligt for hvert enkelt Barn, dette kan ikke gennemføres overfor et Hjem med et større Antal Børn, som kun bliver kortere Tid i Hjemmet, f. Eks. et Optagelseshjem.

De paagældende Mangler vil være afhjulpnet, hvis Loven faar en Affattelse som den, vi skal tillade os at foreslaa.

Det vil være en Misforstaaelse, om det antages, at det vil være mere hemmende for det private Initiativ, naar Tilladelse til at optage et vist Antal Børn skal søges een Gang for alle, end naar Tilladelse skal søges, hver Gang et Barn ønskes optaget i Hjemmet.

Hvad angaar Bestemmelsen, at Ordene „sædeligt fordærvede“ udgaar af Loven, da skal Fællesraadet paa det varmeste anbefale dette Forslag.

Skulde der kunne indvendes noget imod, at disse Ord forsvinder af Loven, maatte det vel være, at der da ikke findes en kort Betegnelse for de Børn, der omtales, der maa bruges en hel Sætning for at betegne dem.